

БОЛЕСТ САМОЉУБЉИВОСТИ

[Српски – Serbian – صربي]

Ахмед Ферид

Ревизија и обрада:

Ирфан Клица

Амра Дацић

Љубица Јовановић

Фејзо Радончић

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ داء العجب ﴾

« باللغة الصربية »

أحمد فريد

مراجعة :

عرفان كليسا

عمرة دانسيث

يوفانو فيتس ليوبيتسا

فيزو رادوتشيش

2015 - 1436

IslamHouse.com

БОЛЕСТ САМОЉУБЉА

Знај да је самољубље болест и да је као такво презрено у Божијој Књизи и пракси Божијег Посланика, мир над њим.

Презирући самољубље Узвишени Бог каже:

...а и онога дана на Хунејну када вас је мноштво ваше занело, али вам оно није ни од какве користи било. (Кур'ан, поглавље Покајање, 25)

Одговарајући неверницима на њихово поношење са својим утврдама, опремом и силом, Узвишени Бог каже:

...а они су мислили да ће их утврде њихове од Божије казне одбранити, али им је Божија казна дошла одакле се нису надали. (Кур'ан, поглавље Прогонство, 2)

Презирући самољубље, Узвишени Бог, такође, каже:

...а који ће мислити да је добро оно што раде. (Кур'ан, поглавље Пећина, 104)

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: **"Три су ствари спасоносне, а три погубне. Спасоносне су: богобојазност и у тајности и у јавности, говорити истину и у задовољству и у љутњи и умереност и у богатству и у сиромаштву, а погубне су: повођење за страстима, повођење за шкртошћу и човеково дивљење самом себи. Ово последње је најпогубније."**

Божији Посланик, мир над њим, је, такође, рекао: **"Док је један човек огрнут са два огртача, дивећи се сам себи, надмено ишао, Бог је дао па се под њим земља провалила и да је у њу пропао и тако ће кроз њу пропадати све до Судњег дана."**

Ибн Мес'уд је рекао: **"Две су ствари по човека пропаст: безнадежност и самољубље."**

Ове две ствари споменуо је заједно јер се срећа постиже само трудом, тражењем, озбиљношћу и засукивањем рукава. За разлику од тога, безнадежност је ненастојање и нетражење начина да се нешто постигне, а онај ко је задивљен самим собом мисли да је срећу и све што жели постигао, па се више низашта не труди. У томе смислу Узвишени каже:

О верници, не кварите своју милостињу приговарањем и увредама! (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, 264) тј. истицањем своје заслуге и приговарањем за учињено добро, а то није ништа друго до самољубље.

Опасности болести самољубља

Знај да од болести самољубља вребају велике опасности. Будући да је самољубље један од узрока охолости, оно најчешће прелази и у охолост, а охолост са собом носи бројне, добро познате пороке у односима са другим људима.

С друге стране, у односу на Узвишеног Бога, самољубље изазива занемаривање, па чак, и заборављање да се води рачуна о гресима. Отуда се, с једне стране, заборавља на покајање, а с друге стране, преувеличава и пред Богом истиче своја заслуга за покорност и чињење било каквог добра дела. Човек који се сам собом одушевљава, својим мишљењем заваравља сам себе, до те мере да се осећа сигурним од Божијих искушења и казне и мисли да му код Бога припада, за њега посебно, одабрано место. Зато не слуша ничије савете ни препоруке, нити му његово

самољубље дозвољава да се за мишљење обрати ученим људима. За све ове и сличне недаће криво је самољубље. Оно се зато и убраја у тешке грехе. Ово зато, што за човека нема веће несреће од тога да мисли да се спасио, да је постао независтан и слободан и тако занемари чињење добра и не знајући да је то отворена пропаст. Молимо Узвишеног Бога да нас од таквих заблуда сачува и да нам, учинивши нас Њему покорним, срећу и успех подари!

Укратко о лечењу болести самољубља

Знај да се при лечењу сваке болести, прво мора приступити уклањању њених узрока. Будући да је узрок болести самољубља незнање, тј. човеково непознавање себе и свог Узвишеног Господара, најбољи лек за њу је оно што је супротно незнању, тј. упознавање себе и свога Господара, свеједно да ли се ради о самољубљу везаном за знање, иметак или порекло, јер је то све дар Божији, као што стоји у речима Узвишеног:

Од Бога је свака благодат коју уживате.
(Кур'ан, поглавље Пчеле, 53)

Срећа која ти се догоди од Бога је, а несрећу која те задеси сам си заслужио. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса', 79)

Под срећом се у наведеном одломку мисли на сваку благодат од Бога, а под несрећом на недаће. Нема веће благодати него што је Божија упута и отварање врата корисног знања и добрих дела, јер самољубље настаје од незнања и човековог порицања благодати Узвишеног Бога. У томе смислу Узвишени каже:

А да није Божије доброте према вама и милости Његове, ниједан се од вас не би никад од греха очистио. (Кур'ан, поглавље Светлост, 21)

Ово је зато што нико, ма колико био знан и ма колико се трудио да учини добрих дела, неће ући у Рај захваљујући својим делима, све док га Бог не обаспе Својом милошћу, као што је Божији Посланик, мир над њим, најбољој генерацији људи, својим друговима, рекао: **"Нема нико међу вама кога ће његова дела спасити."** На то су га упитали: **"Зар ни тебе Божији Посланиче?"** - па је одговорио: **"Ни мене, осим, ако ме Бог обаспе Својом милошћу."**

Неко је лепо рекао: "Немој да те превари мноштво дела, јер не знаш хоће ли ти бити примљена или неће! Не буди сигуран од својих греха, јер не знаш хоће ли ти бити опроштени или неће! Сва твоја дела за тебе су незнаница. Што се, ипак, иметка тиче, њега човек не поседује својом заслугом, него чистом добротом Узвишеног Бога. Зато се Узвишени Бог и чуди невернику који се заслепљен својим иметком, своме пријатељу усудио рећи:

Од тебе сам богатији и јачег сам рода!
(Кур'ан, поглавље Пећина, 34)

Узвишени, такође, о Каруну преноси да је рекао:

Оно што имам стекао сам знањем својим.
(Кур'ан, поглавље Казивање, 78)

Узвишени Бог на другом месту каже:

О људи, Ми вас од једног човека и од једне жене стварамо и на народе вас и племена делимо да бисте се упознали. Најугледнији код Бога је онај који Га се највише боји. (Кур'ан, поглавље Ел-Хуџурат, 13)

Божији Посланик, мир над њим, је рекао: **"Бог је од вас одстранио пристрасност паганству - тј. охолост. Сви сте ви Адамови потомци, а Адам је од земље."**